

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

B. R.

bytem X

zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Říčkou

sídlem Türkova 2319/5b, 149 00 Praha 4

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy

sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

za účasti:

1) Nad Komornickou 3, s. r. o., IČO 04702964

sídlem Za Hájem 251/4, 160 00 Praha 6

zastoupena advokátkou Mgr. Šárkou Smetanovou

sídlem Přístavní 1273/28, 170 00 Praha 7

2) Ing. P. J.

bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.

sídlem Slavíkova 23, 120 00 Praha 2

3) CETIN a.s., IČO 04084063

sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

4) Spolek pro Hanspaulku, IČO 26607379

sídlem U Beránky 2033/7, 160 00 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2020, č. j. MHMP 862382/2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

- 1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání (mimo jiné) žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 7. 6. 2019, č. j. MCP6 095011/2019, kterým tento úřad jako úřad stavební vyhověl žádosti společnosti Nad Komornickou 3, s. r. o., a na pozemcích parc. č. 3885/2, 3885/3, 4212/1, 4212/2 v katastrálním území Dejvice, umístil stavbu nazvanou „Bytový dům o jedné bytové jednotce Nad Komornickou“.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

- 2. Předně žalobkyně namítá nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí. K tomu cituje ze str. 10 napadeného rozhodnutí: *„Vydané rozhodnutí obsahuje všechny potřebné náležitosti v souladu s ust. §§ 68 a 69 správního řádu a ust. § 9 vyhl. č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů (pozn. tato vyhláška byla od 1.9.2018 zrušena vyhláškou č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu). Ve výrokové části je uvedena pouze jedna podmínka, a to časové omezení platnosti daného rozhodnutí po dobu dvou let. Předloženému rozhodnutí o udělení souhlasu lze pouze vytknout to, že v něm chybí specifikace projektové dokumentace (zpracovatel a datum vypracování), která byla předložena k žádosti o vydání souhlasu. Jestliže ÚMČ Praha 6 vycházel při vydávání souhlasu s realizací 7 vrtů pro tepelné čerpadlo z konkrétní předložené projektové dokumentace (která počítá s provedením tlakového zatěsnění vrtů tak, aby nedošlo k propojení hydrogeologických horizontů, a taktéž počítá s nutností provádět geologický dozor při vrtání), měla být tato projektová dokumentace specifikována a rozvedena minimálně v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Do výroku rozhodnutí měly být také převzaty relevantní podmínky ze stanoviska správce povodí (Povodí Vltavy, státní podnik). Pokud ÚMČ Praha 6 dospěl k závěru, že některé podmínky nepřevzme, měl v odůvodnění uvést důvody, které ho k tomu vedly. Žádné další nedostatky OCP MHMP neshledal. Z uvedených důvodů byla odvolací námitka posouzena jako nedůvodná.“*. Dle žalobkyně žalovaný sám nahlíží rozhodnutí prvního stupně vadné, neúplné a nepřezkoumatelné, nezákonné, avšak místo jeho zrušení aproboval jeho neúplnost a nepřezkoumatelnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

3. Dále žalobkyně namítá plnění koncentračních podmínek dle § 36 správního řádu. Ani z jedné výzvy dle § 36 SŘ není možné jakkoliv dovodit, že podklady, které jsou shromážděny, jsou konečné a že správní orgán již nebude činit shromažďování dalších podkladů. Dále v řízení u orgánu I. stupně je mezi výzvou dle § 36 SŘ a mezi vydáním rozhodnutí velmi dlouhá prodleva, když účastník řízení si nemohl učinit jakkoliv představu o tom, že správní orgán již ukončil shromažďování podkladů.
4. Žalobkyně též namítá zmatečnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z titulu vadnosti samotné podstaty toho, co a na základě jakých kritérií je povolováno. Správní orgán přejmenoval samotné řízení, když před výzvou byla žádost označena vydáním povolení na rodinný dům a následně již pak až v samotném rozhodnutí bylo rozhodnuto o povolení bytového domu s jednou bytovou jednotkou, ač není jasné, jak k této změně došlo, na základě čeho. Projekt ani rozhodnutí vůbec neodpovídá technickým předpisům, když je povolena stavba, která není vůbec obsažena v technických předpisech. Stavební úřad vedl řízení o různých žádostech a neupozornil na tuto situaci účastníky. Stavební úřad nemůže svévolně měnit označení stavby, která je povolována, když stavebník nežádal ani rodinný dům ani jinou stavbu pro bydlení dle pražských stavebních předpisů (PSP), tj. stavební úřad měl v daném směru vyřešit tuto nejasnost výzvou stavebníkovi, nikoliv dotvářením vůle stavebníka sám.
5. Dále žalobkyně nesouhlasí s odůvodněním vlivů umísťované stavby, neboť předmětný objekt je novostavbou (předchází demoliční výměr stávající stavby) a nejedná se o změnu stavby.
6. Žalobkyně následně zpochybňuje nepodjatost žalovaného, přičemž poukazuje na to, že v tichosti změnil rozhodnutí tak, že původně vadné rozhodnutí doplnil, čímž porušil zásadu dvojinstančnosti a zejména pak tato „drobná“ úprava původního rozhodnutí identifikuje vadnost původního rozhodnutí, které odvolací orgán „v tichosti“ upravil, a to v rozporu s žádostí o vydání územního rozhodnutí. Stavba musí být navržena tak, aby nedošlo ke změně odtokových poměrů. Dešťové vody musí být likvidovány na pozemku stavby. V návrhu na vydání územního rozhodnutí je situace řešena tak, že likvidace dešťových vod bude pomocí dvou podzemních akumulčních nádrží (4,5 a 4 m³) propojené do přípojky (není uvedeno do jaké a kam je ta přípojka připojena a do čeho, což je vada samotného rozhodnutí). V odvolacím rozhodnutí pak už je uvedeno, že připojení bude do jednotné kanalizace (dešťové vody do splaškové kanalizace). Takovéto rozhodnutí je nezákonné, zmatečné, nesrozumitelné, neúplné a nepřezkoumatelné a v rozporu s technickými požadavky a požadavky dotčených orgánů a správců sítí.
7. Dle žalobkyně je rozhodnutí obou stupňů nepřezkoumatelné i z toho důvodu, že stavební úřad nezkoumal a nekonstatoval platnost příslušných vyjádření, když není zřejmé z rozhodnutí, zda byla vyjádření, která byla podkladem pro rozhodnutí nadále v platnosti z důvodu případného časového omezení platnosti vyjádření.
8. Žalobkyně odkazuje na § 20 PSP s tím, že stavby zařízení staveniště, které slouží pro účely provádění staveb nebo udržovacích prací, musí být umísťovány a povolovány pouze jako dočasné. Toto omezení však v rozhodnutí není stanoveno. Pokud není stanoveno omezení na stavbu dočasnou, jedná se o stavbu trvalou. V tomto směru je pak napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

vadné, je nezákonné, protože není možné povolit stavbu dočasnou jako trvalou, což stavební úřad provedl.

9. Závěrem žalobkyně odkazujeme na argumentaci, které již přednesla žalobkyně ve svém odvolání a námitkách v lednu 2019 ke sdělení stavebního úřadu o pokračování řízení a to v plném rozsahu, které zde nebudeme opakovat, odvoláváme na něj a činíme je součástí argumentace naší žaloby.
10. Žalobkyně navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
11. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný popírá oprávněnost žalobních bodů a z podstatné části argumentuje jako v napadeném rozhodnutí.
12. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
13. Osoba zúčastněná na řízení 1) ve shodě s žalovaným popírá oprávněnost žalobních bodů a přináší obdobnou argumentaci jako žalovaný.
14. Osoby zúčastněné na řízení 2) a 4) naopak žalobu podporují a nad její rámec uplatňují další námitky vůči napadenému rozhodnutí (zejména nesoulad s územně plánovací dokumentací, narušení jednotného architektonického a urbanistického rázu lokality).

III.

Posouzení žaloby

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
17. Žaloba není důvodná.
18. Pokud se jedná o námitku nesrozumitelnosti napadeného rozhodnutí s odkazem na str. 10 napadeného rozhodnutí, soud konstatuje, že žalovaný na str. 10 napadeného rozhodnutí uvádí, že zákonná lhůta pro přezkoumání rozhodnutí vodoprávního úřadu č. j. MCP6 119599/2017 ze dne 9. 11. 2017 o udělení souhlasu k realizaci 7 vrtů pro tepelné čerpadlo již uplynula. Toto rozhodnutí vodoprávního úřadu je tedy již nepřezkoumatelné, a z tohoto důvodu posoudil odvolací námitku jako nedůvodnou. Na případné nedostatky odvolací orgán upozornil správní orgán v rámci zásady součinnosti správních orgánů dle § 8 správního řádu, kdy odvolací orgán koriguje postup správních orgánů za účelem rámcově jednotného postupu. Tyto korekce však nemají vliv na platnost a závaznost rozhodnutí správního orgánu. Souhlas je tedy podkladem pro následující správní řízení, jak ostatně vyplývá z presumpce správnosti veřejnoprávních aktů. Nadto rozhodnutí vodoprávního úřadu bylo nahlíženo jako věcně správné a žalovaný poukazoval toliko na nedostatky formálního charakteru, přičemž i zdůraznil, že toto rozhodnutí má význam až pro stavební, nikoli územní řízení. Tvrzení žalobkyně, že žalovaný sám shledává napadené rozhodnutí vadné, neúplné a nepřezkoumatelné a že „aproboval neúplnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí orgánu I. stupně, je tak evidentní dezinterpretací závěrů žalovaného a obsahu odůvodnění jeho rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

19. Co se týče námitek ohledně nesplnění podmínek pro zkoncentrování řízení, soud uvádí, že ve vztahu k územnímu řízení se uplatňuje koncentrační zásada stanovená v § 89 odst. 1 stavebního zákona, tedy námitky účastníků musí být uplatněny ve stanovené lhůtě, jinak se k nim nepřihlíží. Z obsahu správního spisu vyplývá, že stavební úřad přípisem č. j. MCP6 003713/2018 ze dne 11. 1. 2018 oznámil zahájení územního řízení v předmětné věci a stanovil lhůtu k uplatnění námitek účastníků ke dni nařízeného ústního jednání, tj. 15. 2. 2018. Současně je poučil o tom, že k později uplatněným námitkám nebude přihlíženo. Vzhledem k tomu, že žadatel o vydání územního rozhodnutí následně doplnil podklady, stavební úřad tuto skutečnost oznámil účastníkům řízení přípisem č. j. MCP6 165276/2018 ze dne 16. 7. 2018 a přípisem č. j. MCP6 009060/2019 ze dne 8. 1. 2019, přičemž v obou případech účastníkům stanovil lhůtu k uplatnění námitek v délce 15 dnů od doručení oznámení, současně je poučil o tom, že k později uplatněným námitkám nebude přihlíženo. Rovněž žalovaný umožnil žalobkyni vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení, a to přípisem č. j. MHMP 939802/2020 ze dne 18. 6. 2020. Lze shrnout, že z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně na svém procesním právu zkrácena nebyla.
20. Co se týče námitky, že byla umístěna jiná stavba, než o kterou bylo žádáno, pak obsahově shodnou námitkou se žalovaný podrobně zabýval na str. 15 napadeného rozhodnutí. Jeho argumentace je logická, racionální, vnitřně soudržná a soud se s ní ztotožňuje a odkazuje na ni. Soud v této souvislosti vyzdvihuje, že rozhodující je obsah podání, nikoli jeho formální náležitosti, neboli nebylo rozhodné, jak žadatel svůj návrh označí, ale jak označí druh a účel stavby. V žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby ze dne 16. 11. 2017 stavebník u druhu stavby uvedl: „Stavba pro individuální bydlení“ a u účelu stavby uvedl: „Jedná se o novostavbu pro individuální bydlení s jednou bytovou jednotkou, s 3 nadzemními podlažími a 2 podzemními podlažími“. Stavební úřad pak stavbu v souladu s § 2 písm. u) bod 2 PSP stavbu označil jako „Stavba individuálního bydlení – stavba pro bydlení s jednou bytovou jednotkou“.
21. K námitce zdůrazňující, že dochází k nové stavbě, nikoli ke změně stavby, soud konstatuje, že stavební úřad na straně 15 nahoře skutečně užil slovní spojení „i po realizaci navrhované změny stávající stavby“, nicméně se jedná o jednorázovou formulační nepřesnost, přičemž z kontextu celého rozhodnutí vyplývá, že se jedná o novostavbu. Ani tato žalobní námitka tedy nemůže být důvodná.
22. Pokud jde o námitku týkající se likvidace srážkových vod, byla uplatněna již v odvolacím řízení a žalovaný se na str. 16 napadeného rozhodnutí s ní adekvátně vypořádal. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že v územním rozhodnutí je uvedeno, že „dešťové vody ze střech a teras objektu budou svedeny do podzemní akumulární nádrže na dešťovou vodu o užitém objemu 4,5 m³, situované na pozemku stavby mezi objektem a oplocením a budou následně využity k zavlažování, přebytečná dešťová voda z akumulární nádrže a srážky z jižní části zatravněné terasy nad 1. PP a ze zpevněné plochy vjezdu do 1. PP bude odvedena do podzemní retenční nádrže o užitém objemu 4,0 m³, situované rovněž na pozemku stavby mezi objektem a oplocením s regulovaným odtokem do nové kanalizační přípojky.“. Tým způsob hospodaření se srážkovými vodami je uveden v závazném stanovisku vodoprávního úřadu. Poukázat je dále třeba na inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum z listopadu 2014, podle něhož nejsou v dané lokalitě vhodné podmínky pro vsakování a prostorové možnosti daného pozemku v podstatě neposkytují relevantní možnost pro umístění retenčně-vsakovacího objektu. Za dané situace tak byl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

zvolen způsob odvádění dešťové vody do jednotné kanalizace v souladu s § 38 odst. 1 písm. c) PSP. Tvzení žalobkyně, že takovéto řešení je nepřípustné a nezákonné, tedy není důvodné, stejně tak není důvodné její tvrzení o „tiché“ změně rozhodnutí I. stupně. Jestliže návazně na řešení likvidace srážkových vod zpochybňuje žalobkyně nepodjatost žalovaného, nezbyvá soud než konstatovat, že tato její námitka je obecná a ničím relevantním nepodložená.

23. K námitce, že správní orgány nezkoumaly trvání platnosti vydaných stanovisek, soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že nevyšlo najevo nic (a ostatně ani žalobkyně nic takového netvrdí, tím méně dokládá), co by indikovalo, že podkladová stanoviska a vyjádření byla v době vydání rozhodnutí již neplatná. Nadto nelze přehlédnout, že žalobkyně ani nekonkretizuje, o jaká vyjádření a stanoviska by se mělo jednat. Soudu tak nezbyvá než předmětnou námitku žalobkyně nahlížet jako obecnou a nepodloženou.
24. Soud neshledal důvodnou ani námitku týkající se trvalosti zařízení staveniště. Žalobkyně totiž přehlíží, že stavební úřad ve výrokové části svého rozhodnutí v rámci podmínek v části „Druh a účel umísťované stavby“ na str. 3 stanovil, že součástí stavebního záměru budou dočasné objekty zařízení staveniště po dobu provádění stavby. Je tak jednoznačné, že stavby tvořící zařízení staveniště budou dočasné.
25. K odkazu žalobkyně na její námitky uplatněné v jejích podáních ve správním řízení soud konstatuje, že pokud žalobkyně odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, resp. jiná podání a přípisy, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobkyně za základ jí tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, ale nemá pravomoc na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v odkazovaných podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby. Za žalobní bod tak nelze považovat odkaz žalobkyně na obsah jiného podání (např. odvolání či jiného podání v rámci správního řízení, žaloby v jiném soudním řízení apod.); tam, kde takto formulovaný „žalobní bod“ soud přezkoumá, zatíží řízení vadou, která má vliv na zákonnost jeho rozhodnutí (viz četnou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 21. 9. 2006, č. j. 8 As 15/2005-70; ze dne 24. 7. 2007, č. j. 2 Afs 194/2006-52; ze dne 24. 1. 2008, č. j. 9 Afs 103/2007-45; ze dne 30. 9. 2009, č. j. 8 As 53/2008-93; ze dne 25. 6. 2010, č. j. 5 Afs 91/2009-123; ze dne 20. 7. 2010, č. j. 8 As 65/2009-111; ze dne 30. 11. 2011, č. j. 5 As 5/2011-68; ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36; ze dne 23. 1. 2014, č. j. 9 Afs 46/2013-26; ze dne 29. 4. 2014, č. j. 6 As 128/2013-37; ze dne 27. 8. 2014, č. j. 3 As 121/2013-40).
26. Co se týče skutečnosti, že osoby zúčastněné na řízení 2) a 4) vedle podpory žaloby vznesly nad její rámec další námitky vůči napadenému rozhodnutí, nezbyvá než konstatovat, že (jak již ostatně plyne ze shora uvedeného) soud je povinen přezkoumat žalobu v mezích žalobních bodů, nikoli v mezích námitek jiných osob. Uvedené osoby zúčastněné na řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

tak, pokud se chtěly domoci přezkumu napadeného rozhodnutí i v mezích svých námitek, měly využít své zákonné možnosti a napadnout rozhodnutí žalovaného svou vlastní žalobou. Jinými slovy, i kdyby se soud s námitkami osob zúčastněných na řízení vůči rozhodnutí žalovaného v nynějším soudním řízení ztotožnil, nebyl by oprávněn na jejich základě rozhodnutí žalovaného zrušit.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
29. Pokud jde o náklady řízení osob zúčastněných na řízení, mají podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. Žádnou povinnost soud těmto osobám neuložil, tudíž na náhradu nákladů řízení nemají právo, přestože osoba zúčastněná na řízení 1) se této náhrady po žalobkyni domáhala. Žádné důvody hodné zvláštního zřetele soud neshledal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Praha 31. srpna 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.